

AVATÓ

ERŐS JÓZSEF

A XXI. SZÁZADHOZ

*mi az ami annyira öl pusztít és ráz
békét kiált nemcsak eszmét testem is
békét adj nyugalmat és ráncigáló szenvedést
száraz vagyok az utolsó cseppig a virágzó semmiig
száraz holt testem és haldokló lelkem
rab vagyok rab rab az élet a halál a város
az iskola az egyetemesség a kozmosz a masina
a szeretet a föld és a gyűlölet rabja*

*kiáltok a forró csillagokhoz
a kihűlt égitestekhez kiáltok egyszerűen
önzetlenül milliók nevében kiáltok gyilkolva
köpdösve undorral sárral kiáltok
mellemet verve gögösen önmagamot meggyilkolva
kiáltok mint halott mint kit megrágott a gyávaság
és az önzés férgé kit ellítél
de később felkarol a mozdulatlan ég
kiáltok hogy mentsen meg az aki tönkretett*

*és ő a süket a néma a kerepelő automata
csak hallgat csak néz csak dolgozik csak ver
tehetetlen pedig van keze lába van műszíve
van mesterséges vére dolgozik szüntelen
kifáradhatatlan pontosan és tökéletes ügyességgel
van mert itt van mert el nem romlott
mert a fém a szilárdság még el nem kopott
ő az aki örökké él*

*rikoltva várom várok de az idő csak ül tehetetlenül
nem mozdul semmi titokzatos a csend és minden
fülledt a levegő remélem hogy meg nem fulladok
én csak jajongok vívódom és gúnyolódok
és ha rab is vagyok lázadok lázadok
hiába a méreg hiába a bomba
te nem győzöl engem soha te automata te masina
él az ember él s talán tud is szeretni*

LÁSZLÓ IBOLYA

GYŰLÖLT IDŐ

*Az élet rohanó valóság
és te kinyújtod felé
két erőtlén kezéd
és nem veszed észre
hogy csúszik ki ujjaid közül
a fény
nem érzed a megfoghatatlant
s nem tudod a jövőt
csak látod a képernyőn
egy végtelen adásban
a csillogást
az egymást váltó tomboló fényeket
mint a neonreklám
és mire felfogod a valóság értelmét
elsiklik az idő szárnyain
és akkor már hiába ölelnéd
folytatnád
hiába kiabálnál
vége
az idő elvitte a jelent
és gyűlöld.*